

241

U S T A W A

dnia 25 maja 1951 r.

w sprawie zmiany dekretu o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego.

Art. 1. W dekrete z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 411) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 kropkę po wyrazach końcowych zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 16) w brzmieniu: „16) Towarzystwa Kredytowego miasta Suwałk w Suwałkach.”,

2) w art. 9 ust. 1 wyrazy: „stają się wymagalne“ zastępuje się wyrazami: „stają się płatne”,
3) w art. 17 ust. 3 po wyrazach końcowych dodaje się nowe zdanie:
„Odwołanie wnosi się na ręce Komisarza Rządowego.”,
4) art. 21 otrzymuje brzmienie:
„Art. 21. Jeżeli w majątku likwidowanej in-

- stytucji znajdują się aktywa, do realizacji których w czasie trwania likwidacji istnieją przeszkody, to do aktywów takich mają zastosowanie przepisy art. 36, a likwidację przeprowadza się tak, jak gdyby aktywów tych nie było.“
- 5) w art. 22:
- wyrazy: „funduszów masy“ zastępuje się wyrazami: „majątku oraz długów i wierzytelności“,
 - po wyrazie „plan“ dodaje się wyraz „kolejności“,
- 6) w art. 23 w pkt 5 średnik po wyrazach końcowych zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „oraz należności z tytułu przysługujących pracownikom i ich rodzinom świadczeń emerytalnych“,
- 7) w art. 24:
- w ust. 1 po wyrazie „plan“ dodaje się wyraz „kolejności“,
 - w ust. 2 po wyrazie „planu“ dodaje się wyraz „kolejności“,
- 8) w art. 25:
- w ust. 1 po wyrazie „planowi“ dodaje się wyraz „kolejności“,
 - w ust. 3 po wyrazach końcowych dodaje się zdanie w brzmieniu: „Odwołanie wnosi się na ręce Komisarza Rządowego.“,
- 9) po art. 25 dodaje się nowy art. 25a w brzmieniu:
- „Art. 25a. 1. Po upływie terminu do zgłoszenia zarzutów przeciwko planowi kolejności zaspokojenia wierzytelności oraz po prawomocnym rozstrzygnięciu tych zarzutów likwidator przystąpi do zaspokojenia wierzycieli.
2. Zestawienie cyfrowe, określające wykonanie planu kolejności zaspokojenia wierzytelności, wyłożone będzie w biurze likwidatora do wglądu zainteresowanych w czasie trwania wypłat (art. 33 ust. 1).
3. Zaspokojenie wierzycieli może odbywać się jednorazowo lub kilkakrotnie w miarę wpływów ze spieniężenia aktywów likwidowanej instytucji kredytu długoterminowego.“
- 10) w art. 29:
- dotychczasową treść tego artykułu oznacza się jako ust. 1,
 - dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Egzekucja należności, stwierdzonych tymi dokumentami, odbywa się według wyboru likwidatora bądź w trybie, przepisany w kodeksie postępowania cywilnego, bądź w trybie egzekucji administracyjnej.“
- 11) art. 30 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 30. 1. Nieruchomości, stanowiące własność likwidowanej instytucji kredytu długoterminowego, zbywane będą na wniosek likwidatora bądź Banku Gospodarstwa Krajowego względnie Komisarza Rządowego lub instytucji bankowej, wskazanej w decyzji Ministra Finansów (art. 36b):
- przez licytację publiczną według przepisów kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji przy wzięciu za podstawę licytacji oszacowania, wskazanego przez likwidatora bądź Bank Gospodarstwa Krajowego względnie Komisarza Rządowego lub instytucję bankową, wskazaną w decyzji Ministra Finansów (art. 36b) oraz z wyłączeniem postanowień, dotyczących podziału sum, uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości;
 - z wolnej ręki za zezwoleniem Ministra Finansów i po cenie nie niższej od wyznaczonej w zezwoleniu.
2. Suma, uzyskana ze sprzedaży nieruchomości zarówno z licytacji publicznej jak i z wolnej ręki, zostanie przekazana w całości do masy likwidacyjnej likwidowanej instytucji do podziału w ramach planu kolejności zaspokojenia wierzytelności.
3. Wierzyciele hipoteczni będą zaspokojeni z funduszów likwidowanej instytucji w kolejności, przewidzianej w art. 23, chociażby wierzytelności swoich nie zgłosili na listę wierzytelności.
4. Dokonane przez sąd przysądzenie własności lub akt kupna-sprzedaży, sporządzony na podstawie udzielonego przez Ministra Finansów zezwolenia na sprzedaż nieruchomości z wolnej ręki — stanowi podstawę do wykreślenia hipotek i ciężarów realnych z księgi wieczystej sprzedanej nieruchomości.“
- 12) po art. 30 dodaje się nowy art. 30a w brzmieniu:
- „Art. 30a. Nieruchomości, stanowiące własność likwidowanych instytucji kredytu długoterminowego, wystawione na licytację publiczną, a nie sprzedane w drugim terminie licytacji — mogą być na wniosek likwidatora bądź Banku Gospodarstwa Krajowego względnie Komisarza Rządowego lub instytucji, wskazanej w decyzji Ministra Finansów (art. 36b), wystawione bezzwłocznie na sprzedaż w trzecim terminie licytacji z tym, że cena wywołania ustalona zostanie przez wnioskodawcę.“
- 13) w art. 32:
- na końcu ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu: „Przekazanie i przejęcie takich aktywów nie podlega podatkowi od nabycia praw majątkowych.“,
 - na końcu ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu: „Wnioski o wpis do księgi wieczystej powyższych spraw na rzecz instytucji bankowej wolne są od opłat sądowych.“,
- 14) art. 34 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 34. 1. Nadwyżka aktywów, powstała po pokryciu kosztów postępowania likwidacyjnego i po zaspokojeniu wierzycieli, zużyta zostanie na pokrycie kosztów postępowania likwidacyjnego tych instytucji kredytu długoterminowego, których majątek na to nie wystarczy, a pozostałość przekazana będzie Skarbowi Państwa.
2. Jeżeli w nadwyżce, o której mowa w ust. 1, znajdują się nieruchomości, przepisanie tytułu własności tych nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa nastąpi na wniosek likwidatora bądź Banku Gospodarstwa Krajowego względnie Komisarza Rządowego lub instytucji bankowej, wskazanej w decyzji Ministra Finansów (art. 36b).
3. Podstawą do przepisania tytułu własności tych nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa jest zaświadczenie instytucji, wskazanej w ust. 2, stwierdzające, że nieruchomość jako nadwyżka aktywów przekazana została na własność Skarbu Państwa.“
- 15) w art. 35 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Akta i dokumenty zlikwidowanych instytucji kredytu długoterminowego będą przechowywane w archiwum Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie lub w innej instytucji bankowej, wskazanej przez Ministra Finansów. Termin zniszczenia tych akt i dokumentów określa Minister Finansów.“
- 16) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po ustaniu przeszkód do realizacji aktywów, o których mowa w art. 21, Minister Finansów zarządzi zrealizowanie tych aktywów i dokonanie dodatkowego podziału według listy zgłoszonych wierzytelności i pierwotnego planu kolejności zaspokojenia wierzytelności.”

17) po art. 36 dodaje się nowy art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. Jeżeli po zakończeniu likwidacji instytucji kredytu długoterminowego okażą się aktywa tej instytucji, nie wykazane w inwentarzu i bilansie otwarcia likwidacji oraz nie wymienione w art. 21 — Minister Finansów zarządzi zrealizowanie tych aktywów i dokonanie dodatkowego podziału uzyskanych z realizacji tych aktywów sum według listy wierzytelności i pierwotnego planu kolejności zaspokojenia wierzytelności. Jeżeli wierzyciele nie zgłosili swoich pretensji na listę wierzytelności, aktywa te zostaną przekazane zarządzeniem Ministra Finansów na pokrycie kosztów postępowania likwidacyjnego tych instytucji kredytu długoterminowego, których majątek na to nie wystarcza, lub przekazane do Skarbu Państwa.”

18) po art. 36a dodaje się nowy art. 36b w brzmieniu:

„Art. 36b. 1. Wykonanie czynności przewidzianych w art. 36 i art. 36a oraz wszelkich innych czynności, dotyczących instytucji kredytu długoter-

minowego uznanej za zlikwidowaną, powierza się Bankowi Gospodarstwa Krajowego.

2. Minister Finansów może wykonanie czynności, wymienionych w ust. 1, powierzyć Komisarzowi Rządowemu lub instytucji bankowej, wskazanej w jego decyzji.”

Art. 2. Upoważnia się Ministra Finansów do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 411) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji przepisów.

Art. 3. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Finansów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1950 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*